

Erwin Panofsky

Význam ve výtvarném umění

Praha, Odeon 1981, originál New York 1955

Předmět interpretace

Akt interpretace

1. **Prvotní** neboli **přirozený** význam
A – faktický, B – výrazový – vytvářející
svět uměleckých motivů

Předikonografický popis
(a pseudo-formální analýza)

2. **Druhotný** neboli **konvenční** význam
vytvářející svět obrazů, příběhů a alegorií

Ikonografický rozbor

3. **Vnitřní** význam neboli **obsah** vytvářející
svět symbolických hodnot

Ikonologická interpretace

Vybavení pro interpretaci

Opravný princip interpretace

Ad 1. **Praktická zkušenost**
(obeznámenost s předměty a událostmi)

Dějiny stylu (s ohledem na způsob,
jak byly v různých obdobích
prostřednictvím forem vyjadřovány
předměty a události)

Ad 2. **Znalost literárních pramenů**

Dějiny typů (přihlédnutí ke
způsobu (obeznámenost se
specifickými tématy a pojmy)
jakým byla v různých obdobích
prostřednictvím **předmětů a
událostí** vyjadřována **témata a
pojmy**)

Ad 3. **Syntetická intuice** (obeznámenost
s podstatnými tendencemi lidského myšlení),
podmíněná osobní psychologií a „světovým
názorem“.

Dějiny kulturních symptomů
neboli **symbolů** obecně
(přihlédnutí ke způsobu
jak byly v různých obdobích
prostřednictvím **témat a symbolů**
vyjadřovány **podstatné tendence
lidského myšlení**)

Erwin Panofsky

Význam ve výtvarném umění

Praha, Odeon 1981, originál New York 1955

Předmět interpretace

1. **Prvotní** neboli **přirozený** význam
A – faktický, B – výrazový – vytvářející
svět uměleckých motivů
2. **Druhotný** neboli **konvenční** význam
vytvářející svět obrazů, příběhů a alegorií
3. **Vnitřní** význam neboli **obsah** vytvářející
svět symbolických hodnot

Akt interpretace

Předikonografický popis
(a pseudo-formální analýza)

Ikonografický rozbor

Ikonologická interpretace

Vybavení pro interpretaci

- Ad 1. **Praktická zkušenost**
(obeznámenost s předměty a událostmi)
- Ad 2. **Znalost literárních pramenů**
(obeznámenost se specifickými tématy a pojmy)
- Ad 3. **Syntetická intuice** (obeznámenost
s podstatnými tendencemi lidského myšlení),
podmíněná osobní psychologií a „světovým
názorem“.

Opravný princip interpretace

Dějiny stylu (s ohledem na způsob,
jak byly v různých obdobích prostřed-
nictvím forem vyjadřovány předměty
a události)

Dějiny typů (přihlédnutí ke způsobu
jakým byla v různých obdobích prostřed-
nictvím **předmětů a událostí**
vyjadřována **témata a pojmy**)

Dějiny kulturních symptomů neboli
symbolů obecně (přihlédnutí ke způsobu,
jak byly v různých obdobích prostřed-
nictvím **témat a symbolů** vyjadřovány
podstatné tendence lidského myšlení)

Cena Jindřicha Chalupckého (založena 1990)

Princip: Ocenění nejvýraznější osobnosti výtvarného umění v daném roce ve věku do 35 let

Odměna: Samostatná výstava v Gal. V.Špály v Praze v květnu následujícího roku (do r.1999)

Stipendijní pobyt 3 měsíce v umělecké kolonii Headlands Center for the Arts v San Franciscu (do r. 2002, pak 1 měsíc v New Yorku)

Stipendium (finanční odměna)

Laureáti Ceny J.Chalupckého - jednou za tři roky společná přehlídka držitelů ceny v Galerii Sýpka (1993, 1996, 1999), pak i na jiných místech

Zakladatelé: Václav Havel, Jiří Kolář, Theodor Pištěk

Hodnocení: Vždy na dva roky je stanovena odborná komise, kterou tvoří umělci(asi 2/3

členů) a teoretikové(1/3). Od roku 1990 se v této komisi vystřídali např.Adriena

Šimotová, Stanislav Kolíbal, Kurt Gebauer či teoretikové Josef Hlaváček, Jiří

Ševčík, Ludvík Hlaváček (z Brna Igor Zhoř, Petr Nedoma, Jiří

Valoch, Kaliopi Chamonikola) nebo galeristé – např.Jiří Švestka aj.

Tajemník: Dr. Mahulena Nešlehová(do r.1999), Dan Merta(od 1999)

Účast v soutěži: Umělec se může přihlásit sám nebo jej navrhuje nějaký teoretik

Cena J.Ch. bývá vždy slavnostně vyhlášena 17.listopadu, předává ji prezident republiky

1990 – Vladimír Kokolia(1956)

Čestná uznání – František Skála,jr.(1956), Jan Ambrůz(1956)

1991 – František Skála,jr.(1956)

Čestná uznání – Petr Nikl(1960), Petr Kvíčala(1960)

1992 – Michal Nesázal(1963)

Čestné uznání – Michal Gabriel(1960)

1993 – Martin Mainer(1959)

1994 – Petr Nikl(1960)

1995 – Michal Gabriel(1960)

1996 – Kateřina Vincourová(1968)

1997 – Jiří Příhoda(1966)

1998 – Jiří Černický

1999 – Lukáš Rittstein

2000 – David Černý

2001 – Tomáš Vaněk

2002 – Markéta Othová

2003 – Michal Pěchouček

2004 – Ján Mančuška

2005 – Kateřina Šedá

2006 – Barbora Klímová

V roce 1999 byla poprvé zveřejněna jména umělců, kteří v hodnocení postoupili do závěrečného kola a ve Veletržním paláci se konala výstava Cena Jindřicha Chalupického 1999 FINÁLE (Markéta Othová, Jan Hísek, Tomáš Hlavina, Lukáš Rittstein, Kryštof Kintera, 27.10.-5.12.1999).

2000 FINÁLE (David Černý, Veronika Bromová, Tomáš Hlavina, František Kowolowski, Jan Stolín, 16.11.2000-21.1.2001)

FINÁLE 2001: Tomáš Hlavina, Kryštof Kintera, Pavel Kopřiva, Markéta Othová, Štěpánka Šimlová, Tomáš Vaněk výstava od 2.11.2001 Veletržní palác

Porota 2000-2001: Magdalena Juříková(předs.), Richard Drury, Vít Havránek, Michal Koleček, Vojtěch Lahoda, Lenka Lindaurová, Jaroslav Róna, Katarína Rusnáková, Jiří Surůvka, Jiří Valoch.